

Het leven van Max en z'n mama

week 8

Acht weekjes oud alweer, en wat heb ik al veel mee gemaakt met mama. Mama is wel wat bezorgd en verdrietig om mijn voetjes, maar probeert mij gerust te stellen erin. Ik wil helemaal niet dat mama extra zorgen om mij heeft, maar ze mag het wel uiten als het er is. Ook baalt mama dat ik al die mooie broekjes die in de kast liggen niet passen, allemaal nieuw maar mijn gips houd het tegen om ze aan te kunnen. Ik zie het probleem niet kan best zonder broekjes. Maar mama vind dat er niet uitzien dat gips. We moeten het er toch mee doen nog een tijd.

Eigenwijze voetjes

Ja die voetjes van mij zijn eigenlijk een beetje eigenwijs, ze willen niet wat de dokter wilt. Nu moest ik dinsdag gewoon twee keer naar het ziekenhuis. De eerste keer in de ochtend werd er een naald in me voet gestoken. Nou dat was echt niet lief, en mama schrok van het bloed wat er aan de ene kant uit

kwam. De dokter vertelde dat hij wat moeite had met die voet. Toen moest het weer in gips, en helaas de ene kant werd mij te strak en mijn teentjes vonden het niet leuk. Dus Jan maakte wat ruimte zodat ze weer wat kleur kregen. Maar thuis ging het weer mis en waren ze zoals mama zei weer wit. Dus moesten we terug komen bij die gekke meneer Jan. En werd het weer vervangen. Ik was eigenlijk best wel de hele dag overstuur en s, nachts heb ik het mama ook niet makkelijk gemaakt, ik wilde alleen maar boven op haar liggen. Ik sliep wel, mama geloof ik niet. Maar ik had ook zo, n verdriet. Dus mama weer bellen met het ziekenhuis, terwijl we eigenlijk op vakantie zouden gaan... Ja hoor weer terug komen, en mama belde opa en oma. Die heeft ons gehaald en samen naar het ziekenhuis. Een derde keer werd het gips vervangen, wat een gedoe aan mijn voetjes. Toch besloot mama met mij naar Mirre te gaan en hebben opa en oma ons heel lief gebracht.

Soort van vakantie

Mama besloot om samen met mij naar Mirre te gaan, hier kwam ik al toen ik bij mama in de buik zat. En nu mocht ik de plek

zelf bewonderen. Het bleek dat mama grote behoefde had om er te zijn. Ze even rust in haar hoofd wilde maken. En ik heb begrepen ook nog even de diepte in wilde gaan. Maar dit vond ze ook wel een beetje eng omdat ze ook de zorg voor mij had. Alleen wat mama niet wist is dat ik in goede handen zou zijn. Nu weet ze dat wel en ze kan er op vertrouwen dat er bij Mirre altijd iemand er voor mij is. Ik heb een vriendin gemaakt die het heerlijk vond om op mij te passen. De eerste keer vond mama het wel heel spannend. Ik werd vast gehouden door haar en ze vroeg of ze even mocht wandelen met mij. Mama dacht een klein rondje op het terrein, maar toen zat mama zich helemaal op te vreten van binnen. Ik voelde het wel, en daarom huilde ik ook zoveel in de armen van mijn nieuwe vriendin. Mama dacht alleen maar ze komt maar niet terug. En mijn nieuwe vriendin vertelde mij dat ze ook niet wist wat ze moest doen en dat ze zo onzeker was dat ik aan het huilen was. Nu begreep ik het en ik viel stil. Ja ik neem soms ook gevoel van mama over en huil ik voor haar. Dus mama moet meer haar gevoel uitspreken, dan hoef ik minder voor haar te huilen. Huil maar eens wat vaker als het nodig is mama, ik vind het niet erg.

